

(Kees)

Dat is geweldig nieuws. God in ons midden, hier en nu. Alle reden om te jubelen en te juichen, ons te verheugen en blij te zijn. Niet voor niets heette de derde zondag in de Advent vroeger “Gaudete”, naar het latijnse woord “gaudium”, “verheug u!”

Het boek Sefanja is niet groot, nauwelijks vijf bladzijden, en vier daarvan gaan over het onheil, dat Israël te wachten staat. Sefanja leeft rond 600 voor Christus in het koninkrijk Juda, een ministaatje rond Jeruzalem in het zuiden van Israël.

Volgens onze begrippen stelt het Israël van die tijd staatkundig niet veel voor. Het wordt bezet of is de vazal van de grootmacht, die het op dat moment voor het zeggen heeft. In de tijd van Sefanja was dat Babylonie.

(...)

Vergis je niet!, zo dondert Sefanja. Denk niet, dat God er niet toe doet! Denk niet, dat je straffeloos je gang kunt gaan. Het zal je zuur opbreken. De Dag van de Heer is nabij, hij komt zeer snel! Op die dag klinkt er geschreeuw uit de vispoort en gehuil in de vijzelbuurt. Het zal een verschrikkelijke dag zijn, een dag van razernij, een dag van angst en benauwdheid, een dag van rampspoed en onheil.

En Sefanja krijgt gelijk. Korte tijd later (538) vernietigt Nabuchodonosor Jeruzalem en steekt de tempel in brand. Hij houdt een grote razzia en neemt iedereen die wat betekent en alles wat enige waarde heeft mee naar Babel.

Wat moet ik met zo’n verhaal? Ook onze wereld is behoorlijk gewelddadig. Oneerlijke handel maakt miljoenen slachtoffers. Diefstal en bedrog op grote en kleine schaal. Aan afgoden geen gebrek, ook in mijn eigen leven niet. De vraag: ‘Wat doet God er toe? Doet God er iets toe?’ klinkt in deze tijd luider dan ooit.

Geldt de waarschuwing van Sefanja ook nog voor ons? “Denk niet, dat God er niet toe doet! Het zal je zuur opbreken. De Dag van de Heer is nabij, hij komt zeer snel!” Ook voor ons?

(...)

Mag ik mezelf rekenen tot “de rest”, die Jahweh zal behouden? Dan moet ik er wel rekening mee houden, dat alleen de armen en zwakken worden gered, die niet langer onrecht doen en geen leugens en geen bedrieglijke taal meer spreken.

Hoor ik daarbij, hoor ik bij de “goei”? Ik hoop het, maar heb af en toe mijn twijfels. Dan sterkt mij deze gedachte: het gaat misschien niet om de “goei”, maar om “het goede van, in en tussen ons”. Jahweh belooft, met alle macht en kracht die Hem eigen is, dat Hij het goede in ons, in mij niet verloren zal laten gaan. (...)